

[Justitsministeren.]

nelse, at intet kunde gennemføres, som der ikke var Enighed om mellem de samarbejdende Partier. Og deraf følger naturligvis ogsaa, at heller ikke Ændringer i det, man havde været enig om, kan gennemføres, uden at der kunde opnaas Enighed mellem samtlige Partier om Ændringerne. Det er en saa selvfølgelig og naturlig Ting. Og Konsekvensen heraf maa blive, at Forslag, som ikke kunde opnaa denne fuldstændige Enighed, skulde ikke og kunde ikke gennemføres. Det er derfor ogsaa rigtigt, at de Ændringer, der nu er foretaget i det foreliggende Lovforslag af det høje Landsting, paa Forhaand burde have været forelagt ogsaa det ærede Medlem Hr. Svend Nielsens Parti til Godkendelse, og det havde været Partiets Ret, naar det lagde nogen afgørende Vægt paa, at disse Ændringer ikke blev gennemført, at nægte sin Medvirken for derved at opnaa — hvad der ogsaa var dets Ret —, at Loven saa maaske ikke blev gennemført. Er der sket en Fejl eller en Misforstaaelse med Hensyn til Tilvebringelsen af den fornødne Godkendelse fra det kommunistiske Parti, saa maa vist til syvende og sidst Fejlen blive min, det vil jeg ikke fragaa. Men jeg havde forstaaet det saadan, at der var Enighed om, at man dog vilde foretrække at faa Loven gennemført, fremfor at den slet ikke blev gennemført. Dertil kommer for øvrigt, at den Situation foreligger, at Ændringerne er blevet vedtaget i det andet høje Ting, uden at det kommunistiske Parti paa Forhaand har givet et saadant Samtykke, som efter deres Opfattelse havde været fornødent. Denne Situation har været drøftet ved et Ministermøde i Gaar, og jeg maa sige, jeg har forstaaet Forhandlingerne der saadan, at man dog endes om ikke at ville modsætte sig, at Lovforslaget gennemførtes.

Med Hensyn til hvad selve den Ændring i § 1 betyder, der er sket ved Tilføjelsen af Ordene: „paa utilbørlig Vis“, kan jeg henholde mig til, hvad jeg selv tidligere har sagt, og hvad derefter det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har sagt, og jeg finder, det er godt, om det med de Udtalelser, der er faldet her i dette høje Ting, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Svend Nielsens Side, kommer til at staa i Tidenden klart og tydeligt, hvad det er, vi har ment med Ændringen.

Minister uden Portefeuille Aksel Larsen: For at der ikke skal være nogen Tvivl, ønsker jeg at understrege, at det kommunistiske Parti heller ikke i Regeringen har

sanktioneret de Ændringer, som Landstinget har indføjet i det foreliggende Lovforslag. Vi har ikke givet den Sanktion af den simple Grund, at vi, straks da vi erfarede Resultatet af Udvalgsforhandlingerne, tog Afstand og erklærede, at vi ikke kunde godkende disse Ændringer. At det saa ved en eller anden Misforstaaelse, som vi ikke kan være ansvarlige for, alligevel er sket, at man har ladet Lovforslaget passere, kan ikke faa os til her at stemme for noget, som vi ikke anser for sagligt forsvarligt, heller ikke af den simple Grund, at vi synes, den Tid maa være forbi, hvor det høje grundlovsstridige Ting i den anden Ende af Huset kan give sig til at forfuske det ene Lovforslag efter det andet. Det var en Aftale ved Regeringens Dannelse, at intet Forslag kunde føres frem, som ikke havde Tilslutning fra samtlige Partier og samtlige Ministre, der sad i Regeringen. Dette sker alligevel ved den Form, dette Lovforslag nu har faaet, og vi forbeholder os Ret til her i Tinget at præcisere vort Standpunkt, idet vi erklærer: vi har intet imod, tværtimod vi ønsker, at disse Folk, der har været uforskyldt interneret, faar Oprejsning, men naar man mod vor ubetingede og rettidigt fremførte Protest har givet Lovforslaget en Form, vi ikke kan godkende, kan man ikke forlange, at vi skal stemme for det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jeg gør opmærksom paa, at for saa vidt der ikke fremkommer nye Synspunkter, vil det hermed være forbi med de korte Bemærkninger.

Oluf Pedersen: Det er ganske naturligt, at man inden for en Regering har Aftaler, og at disse Aftaler binder Regeringen, men det er lige saa givet, at Regeringen ikke kan binde Rigsdagen. Rigsdagen kan ikke være bundet af Regeringsaftaler; i det foreliggende Tilfælde har Justitsministeren i øvrigt tiltraadt det Ændringsforslag, det drejer sig om. Men det er ikke naturligt, at man afholder sig fra et gennemføre, hvad Rigsdagen som Lovgivningsmagt ønsker skal gennemføres. Den naturlige Konsekvens af, at man vedtager denne Lov, som Kommunisterne ikke har tiltraadt, bliver selvfølgelig, at Kommunerne udtræder af Regeringen, og det sker der jo ingen Skade ved.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.